

hogy a mai építésznemzedék kötelessége a multat úgy megőrizni s helyreállítani, amint az a borsii kastélynál történt, vagy ahogy a vár ódon utcáin fog történni

Mit szűrhetünk le mindebből? Azt hogy az élő építészet számára egyelőre nem mutat utat ez a lap és végeredményben ezt a feladatot egy lap sem oldhatja meg. Az építészet művelőinek feladata, hogy a szükségleteket szolgálják, a feladatokat megoldják, de épp mert művészek, a reális szükségleten túljutva, a művészi formát is megtalálják — ezt helyettük senki sem teheti meg, legkevésbé

egy építészeti folyóirat. Viszont az egykorban egyszerre működők kötelessége, hogy egymás munkáit és azok tanulságát figyeljék — meglássák egymás eredményeit és hibáit és mindazt a szépet, amit kartársaik elértek, használják fel, növeljék és gazdagítsák. Mindenkor saját stílusa az illetén együttműködésből született. Viszont nem lehet elvárni azt, hogy a gyakorló építészek nyomozzák, hogy hol mi épült, és azzal foglalkozzanak, hogy az új épületeket mind felkeressék és tanulmányozzák. Ép ezért a mai viszonyok között igenis szükség van arra is, hogy az építészek

ne csak a soká elhanyagolt multról tájékozódjanak, hanem egyszerűen és könnyen értesüljenek arról is — mégpedig minél szélesebb távlatban —, ami ma történik. És ez az a program, amelynek szolgálatában állott egykoron és áll ma is, éppen úgy, mint állt másfél évtizede mindig a Tér és Forma. Így látván a helyzetet az „Építészet” első évfolyamát lapozva, csak ugyanazt mondhatom, amit már a lap megindulásakor állítottam, hogy az „Építészet” és a Tér és Forma barátságos egymásmelletti-ségében végzi mindegyik a maga dolgát és szerencsésen kiegészíti egymást.

Sz...ő.

Sorházépítés nálunk

Sorház építésének kérdése hazánkban az utolsó évtizedben szaklapjainkban többször került napirendre és éppen a Tér és Forma volt az, amely több alkalommal mutatott ró cikkekben, tervekben e beépítési mód számtalan előnyére. Így csak hivatkozom dr. Bierbauer Virgil nagyszabású tanulmányára: „Budapest városépítési problémái.” (Tér és Forma 1933. évf.)

E cikkek és tanulmányok, valamint az ezekből fakadó előadások, viták legalább azzal az eredménnyel jártak, hogy a Budapest területére szóló új építésügyi szabályzat 1940-ben a sorházépítés előfeltételeit, az ú. n. sáv-

beépítési mód megalkotásával megteremtette. Sajnos, a korszerű városépítésért harcoló építészek munkájának első eredménye után azonban elmaradt a további lépés: az építésügyi szabályzat adta lehetőségek kiaknázása, azaz a korszerű sorházak építése.

A szakember sokszor áll értetlenül a speciális építővilág jelenségeivel szemben, amikor — mint jelen esetben is — általa még gazdaságilag is előnyösnek kimutatott és egyben egészséges építkezési mód helyett a lakásépítők inkább helyezik előtérbe az egészségtelen, garszon-lakásokkal zsúfolt többemeletes bér-, illetve társasházakat.

Lakásépítkezéseinkben — talán az egymást követő nagy gazdasági meg rázkódtatások miatt is — nélkülözzük főleg Budapesten az egészséges, átgondolt tervszerűséget és helyette minden ötletszerűen történik. **És ebben egyik ok, hogy egy mesterségesen is idegessé tett tőke hajszolja a maga délibábját, függetlenül minden emberi célkitűzés-től, csupán a pillanatnyi haszon érdekében.**

Mindenesetre a sorház építését erősen befolyásolja, hogy az építési szabályzat által kijelölt területek kissé messze esnek a város központjától, pedig véleményem szerint ily beépítésre alkalmas